

## Arrest

nr. 74 383 van 31 januari 2012  
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en  
asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke  
Integratie en Armoedebestrijding.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bulgaarse nationaliteit te zijn, op 17 september 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 15 juni 2011 waarbij de aanvraag tot machtiging van verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard en van het bevel om het grondgebied te verlaten van 1 september 2011.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 december 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. VERHEYEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster die verklaart van Bulgaarse nationaliteit te zijn, dient op 24 november 2009 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 15 juni 2011 wordt de aanvraag om machtiging tot verblijf van 24 november 2009 ongegrond verklaard. Dit is de eerste bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

*“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 24.11.2009 werd ingediend door :*

*V., B. (...) (R.R.: ...)*

*geboren te (...)*

*+ zonen: P. S. (...) geboren op (...)*

*B. A. (...) geboren op (...)*

*nationaliteit: Bulgarije*

*adres: (...)*

*in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.*

*Reden(en):*

*Betrokkenen halen aan dat zij geregulariseerd willen worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.*

*Betrokkenen wensen zich te beroepen op het criterium 2.8B van de instructie van 19.07.2009. Zij leggen hiervoor twee arbeidscontracten voor dd. 02.11.2009 en 17.11.2009 bij GOM nv van onbepaalde duur op naam van V. B. (...). Het loon bedraagt volgens deze contracten 11,3170 euro per uur. De arbeidstijdregeling bedraagt 22,20 uur per week en 5 uur per week, waardoor betrokkene aan een bruto maandloon komt van 1333,90 euro. Het wettelijk bepaalde minimumloon bedroeg in 2009 echter 1387,49 euro voor een persoon ouder dan 21 jaar (betrokkene is 39 jaar oud; °30.05.1972) (Wettelijk minimumloon zoals voorzien in de intersectorale collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 van 2 mei 1988, algemeen bindend verklaard bij Koninklijk Besluit van 29 juli 1988). Bijgevolg voldoet betrokkene niet aan alle vooropgestelde voorwaarden om in aanmerking te komen voor regularisatie op basis van punt 2.8B van de instructie van 19.07.2009.*

*Het feit dat betrokkenen naar hun integratie verwijzen, (betrokkenen staven die door bewijzen van lessen Nederlands, getuigenverklaringen, betrokkenen zouden werkbereid zijn en zouden goede contacten hebben met de Belgische samenleving), kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009.*

*Het feit dat B. A. (...) hier naar de lagere school gaat, kan niet aanzien worden als grond tot regularisatie daar betrokkenen niet aantonen dat een scholing niet in het land van herkomst kan verkregen worden. Tevens behoeft de scholing van het kind geen gespecialiseerd onderwijs, noch een gespecialiseerde infrastructuur die niet in het land van herkomst te vinden is.*

*Wat het inroepen van art. 8 van het EVRM betreft dient er opgemerkt te worden dat dit artikel hier niet van toepassing is, aangezien het hele gezin niet in aanmerking komt voor een regularisatie, zodat er van een verbreking van de familiale banden geen sprake is. Gewone sociale relaties vallen niet onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM.*

*Als burger van de Unie kunnen de betrokkenen een verklaring van inschrijving (bijlage 19) doen als werknemer, zelfstandige, beschikker van voldoende bestaansmiddelen of student (art. 40 van de wet van 15/12/1980). Onderdanen van Roemenië of Bulgarije zijn nog onderworpen aan de overgangsmaatregelen en kunnen een dergelijke aanvraag slechts doen als ze reeds eerder een jaar legaal in België hebben gewerkt met een arbeidskaart.*

*Ik verzoek u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid waarbij hun bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.*

*Dit bevel geldt enkel voor België.*

*Reden van de maatregel:*

- *De betrokkenen verblijven langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slagen er niet in het bewijs te leveren dat zij deze termijn niet overschreden hebben (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980).*
- *betrokkenen tonen niet aan sedert wanneer zij in België zijn.*”

De voormelde beslissing wordt op 1 september 2011 aan verzoekster ter kennis gebracht, samen met een bevel om het grondgebied te verlaten, zijnde de tweede bestreden beslissing, die luidt als volgt:

*“In uitvoering van de beslissing van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid meegedeeld op datum van 15/06/2011, wordt aan V., B. (...) (V) geboren te (...), van BULGARIJE nationaliteit, verblijvend: (...), het bevel gegeven om uiterlijk op 01/10/2011 het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.*

#### REDEN VAN DE BESLISSING:

*De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft. (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980).*

*Betrokkenen tonen niet aan sedert wanneer zij in België zijn.*”

## 2. Onderzoek van het beroep

2.1 Verzoekster voert drie middelen aan die uitsluitend gericht zijn tegen de eerste bestreden beslissing. In een eerste middel beroept zij zich op de schending van de motiveringsplicht. In een tweede middel roept zij de schending in van de regels van behoorlijk bestuur en meer bepaald de zorgvuldigheidsplicht. In haar derde en laatste middel beroept zij zich op het evenredigheidsprincipe.

Deze middelen worden uiteengezet als volgt:

### *“1. Motiveringsplicht*

*De beslissing is gesteund op een harde discretionaire bevoegdheid zonder rekening te houden met de realiteit.*

*Vooreerst toont verzoekster aan dat zij met haar uurloon van 11,3170 euro en haar arbeidstijd per week van 27,20 uur en daarnaast het vakantiegeld dat minstens mag geraamd worden op 10% van het loon en dat eveneens als loon dient te worden beschouwd een minimumloon bekomt van 1.387,49 euro per maand.*

*Derhalve is de beslissing niet naar behoren gemotiveerd.*

*Verder is de beslissing niet gehecht aan wettelijke voorwaarden doch aan voorwaarden die de minister zichzelf heeft opgelegd. Het is gepast dat dergelijke beslissingen met een zekere soepelheid worden toegepast.*

*De Minister had minstens een vraag kunnen richten aan verzoekster of dat zij niet in de mogelijkheid zou zijn een ruimer inkomen te verwerven wanneer zij aan dit bedrag van 1.387,49 Euro hield en dit in het geval hij de mening zou zijn toegedaan dat verzoekster slechts een maandloon zou hebben van 1.333,90 Euro.*

*De Minister beschouwt het begrip loon te eng daar men de interpretatie van het begrip loon moet zoeken in de arbeidswetgeving en loon is alles wat een werkgever ontvangt als tegenprestatie van zijn arbeid.*

*Dit heeft hij niet gedaan zodat de beslissing niet naar behoren is gemotiveerd.*

### *2. Schending van de motiveringsplicht. In een tweede middel roept zij de schending in van de regels van behoorlijk bestuur en meer bepaald de zorgvuldigheidsplicht*

*Het nalaten de vraag te richten aan verzoekster om eventueel een aangepast arbeidscontract voor te leggen behoort tot de elementaire regels van een behoorlijk bestuur en tot de zorgvuldigheidsplicht.*

*Het behoort tot een behoorlijk bestuur en tot de zorgvuldigheid dat men communiceert.*

*Verzoeker diende eigenlijk het bedrag niet te vermelden daar hij er van mocht overtuigd zijn dat DVZ dit bedrag wel zou kunnen.*

### 3. Het evenredigheidsprincipe

*Doordat verzoeker een ietwat te laag bedrag vermeldde, hoewel DVZ had kunnen vragen naar een ruimer inkomen wordt aan verzoekster de regularisatie geweigerd en kan zij in België geen leven opbouwen nadat zij geruime jaren in de illegaliteit heeft moeten verblijven;*

*De gevolgen zijn voor verzoekster ingevolge de negatieve beslissing zeer groot;*

*Wanneer verzoekster een nalatigheid zou hebben begaan waaraan de overheid gevolgen hecht nl een negatieve beslissing dan is er geen evenredigheid tussen enerzijds de nalatigheid en de gevolgen die de overheid daaraan koppelt;*

*Man had aan verzoekster minstens de kans moeten geven deze nalatigheid, nl een te laag inkomen te vermelden wat alsdusdanig geen nalatigheid is, te moeten kunnen rechtzetten.*

*Het is voor verzoekende partij dan ook duidelijk dat men zo veel mogelijk regularisaties om een onregelmatige manier wil terugdringen;*

*Men dient even realistisch te zijn, verzoeker heeft een regularisatie ingediend, heeft dit dossier ook geactualiseerd en heeft dus duidelijk de intentie om in België te verblijven. Niettegenstaande één en ander gaat men op arbitraire wijze een negatieve beslissing nemen zonder eventueel bijkomende informatie te vragen aan verzoekster nl het concrete cijfer van een loon dat men kende nl 1.387,49 Euro."*

Het ganse betoog van de verzoekende partij heeft; luidens deze bewoordingen, tot doel een ruimere toepassing van de vernietigde instructie van 19 juli 2009, en in het bijzonder het criterium 2.8B, te verkrijgen. Haar argumentatie beperkt zich tot het bekritisieren van de wijze waarop deze instructie werd toegepast.

#### 2.2. Artikel 9 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

*"Om langer dan de in artikel 6 bepaalde termijn in het Rijk te mogen verblijven, moet de vreemdeling die zich niet in een der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, daartoe gemachtigd worden door de Minister of zijn gemachtigde.*

*Behoudens de in een internationaal verdrag, in een wet of in een koninklijk besluit bepaalde afwijkingen, moet deze machtiging door de vreemdeling aangevraagd worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland."*

#### Artikel 9bis van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

*"In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de Minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven. (...)"*

De toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

1. wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn. Zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfsmachtiging niet in aanmerking worden genomen.

2. wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven. Desbetreffend beschikt de staatssecretaris over een ruime appreciatiebevoegdheid.

De bestreden beslissing oordeelt dat de aanvraag ontvankelijk, doch ongegrond is en dat de verblijfsmachtiging dus niet wordt toegekend aan verzoeker. Artikel 9bis van de vreemdelingenwet bevat geen criteria waaraan de aanvraag om machtiging tot verblijf moet voldoen om gegrond te worden verklaard noch criteria die ertoe leiden de aanvraag ongegrond te verklaren (RvS 5 oktober 2011, nr. 215.571; RvS 1 december 2011, nr. 216.651).

Met betrekking tot de gegrondheid van de aanvraag, met name of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, beschikt de staatssecretaris over een ruime appreciatiebevoegdheid.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid heeft op 19 juli 2009 instructies opgesteld waarin criteria worden opgesomd voor het gegrond verklaren van de aanvraag en de toekenning van een verblijfsmachtiging. Deze instructie van 19 juli 2009 werd vernietigd bij arrest van de Raad van State nr. 198.769 van 9 december 2009 omdat deze instructie *“het mogelijk maakt dat vreemdelingen die zich in de daarin omschreven voorwaarden bevinden ervan ontslagen worden aan te tonen dat er in hun geval buitengewone omstandigheden voorhanden zijn, terwijl enkel de wetgever dit vermag te doen”, omdat “door dit in de bestreden instructie te doen, een aan de wetgever voorbehouden domein wordt betreden” en omdat “uit het bovenstaande volgt dat de bestreden instructie voor vernietiging vatbaar is aangezien ze een nieuwe rechtsregel aan de rechtsorde toevoegt”*.

Voorts oordeelt de Raad van State dat bij de ongegrondverklaring van de aanvraag om machtiging tot verblijf, uitsluitend omdat niet aan de voorwaarden uit de vernietigde instructie is voldaan, de voorwaarden van de instructie van 19 juli 2009 als een dwingende regel worden toegepast waarbij de bevoegde staatssecretaris over geen enkele appreciatiemogelijkheid meer beschikt. Dergelijke handelwijze leidt tot de toevoeging van een voorwaarde die niet is voorzien in artikel 9bis van de vreemdelingenwet. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan niet toelaten dat bindende voorwaarden aan artikel 9bis van de vreemdelingenwet worden toegevoegd, omdat artikel 9bis van de vreemdelingenwet geen criteria bevat (RvS 5 oktober 2011, nr. 215.571; RvS 1 december 2011, nr. 216.651). Dienvolgens vermag de Raad niet te toetsen aan de vernietigde instructie.

Uit hetgeen voorafgaat volgt dat *in casu* het hele betoog van de verzoekende partij inzake de schending van de door haar aangehaalde bepalingen een ruimere toepassing van de voorwaarden van de instructie van 19 juli 2009 vooropstelt, niet dienstig is.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Enig artikel.**

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS